

THEMA	TOT DE DOOD ONS SCHEIDT
Plaats	Jacht Sint Magdalena
Personage	1. John de Jong, bruidegom 2. Evelien Sschuurmans, bruid 3. Jasper Wieleman, ceremoniemeester 4. Karel Schuurmans, vander van de bruid 5. Renée Boersma, vriendin van de bruid 6. Christien van der Hoge, relatie
Moord op	Het bruidsmisje
Diner	Wolf in schaapskleding

Introductie

Na een relatie van één jaar is het grote moment daar: John en Evelien gaan trouwen! Voor velen komt het bericht compleet onverwacht en snel.

Het aanzoek was er een uit een romantische avonturenfilm. Tijdens de vakantie in Zuid-Afrika, boven op de Tafelberg stelde John bij een ondergaande zon 'de vraag': "Wil je met mij trouwen?"

Even viel er in de wijde omgeving een dodelijke stilte. Een moment van aarzeling. Twee twijfelende ogen en toen ineens een stralend glimlachende Evelien: "Ja ik wil!". Keihard, alsof er een angst was dat het antwoord niet werd verstaan.

Bij thuiskomst waren de reacties wisselend. Begrijpelijk, als je naar het verleden van de tortelduifjes keek. Het paar was vastbesloten en liet zich door niets of niemand van de wijs brengen. Samen gingen ze op pad voor een geschikte trouwlocatie. Niet te groot, want er zou maar een select gezelschap komen: wat dierbare vrienden en

naaste familie. Een locatie met de nodige exclusiviteit, intimiteit en luxe.

Via een bekende kwamen ze terecht bij Baron von Liebenstein, eigenaar van het dertig meter lange jacht 'Sint Magdalena'. De Baron heeft dit jacht speciaal laten maken in Monte Carlo. Van onder tot boven is alles met de hand vervaardigd. Leren bekleding op stoelen en banken, gordijnen van de duurste stoffen, hoogpolig tapijt in alle vertrekken. In het jacht staan moderne meubelen van Dutch Design in combinatie met klassieke elementen uit de gouden eeuw. Een contrast dat bestaat uit grof en robuust en verfijning tot op het laatste detail. Het jacht heeft een onderdek en een bovendek met stuurcabine. Het onderdek is ruim genoeg voor de ceremoniële verplichtingen en een diner, dat plaats zou vinden aan lange tafels met ivoorwit tafellinnen, zilveren bestek en kristallen glazen.

Na het diner wordt het benedendek ingericht om te relaxen. Er staan lounge-banken met grote kussens en aan weerszijde van iedere bank kleine tafels, voorzien van champagnekoelers en brandende fakkels.

Het bovendek wordt in de avonduren gebruikt als dansvloer, er speelt een band. De dansvloer is omgeven door feestelijke versiering en gekleurde lampen zorgen voor een bijzondere sfeer. De bediening serveert gedurende de avond fruit, chocolade en schepijs.

De huwelijksdag zal in het teken staan van avontuurlijke ontspanning. Een dag zonder traditionele verplichtingen van sketches, liedjes en toespraken; een dag vol verrassingen!

Slachtoffer

Zou je mensen vragen wat Roos voor vrouw is, dan zouden ze haar waarschijnlijk omschrijven als vrolijk, vriendelijk en vreemd. Iemand die doet waar ze zin in heeft en zich niet laat leiden door verwachtingen van anderen.

Roos maakt makkelijk contact met de mensen in haar omgeving. Aan vrienden en vriendinnen heeft ze geen gebrek. Ze pakt iedereen in met haar rode

appelwangen, reebruine ogen en quasi-naïeve onschuld.

Op de middelbare school werd ze al eigenaardig gevonden. Zo legde ze na afloop van een tentamen de studieboeken op de grond om er vervolgens een rituele dans omheen te maken. Ze stond ook bekend om haar nieuwsgierigheid, ze bemoeide zich graag met zaken waar ze niets mee te maken had.

Na de middelbare school verliet Roos haar veilige thuishaven om criminologie te studeren. Haar studententijd bestond uit feesten en experimenteren. Ze hield van grote contrasten.

Ze ging dan ook om met mensen van alle rangen en standen. Ze nam armlastige vrienden mee naar luxueuze tuinfeesten, maar ze ging ook met haar rijke oppaskinderen naar opvangcentra omdat ze het belangrijk vond dat kinderen zo veel mogelijk van de wereld zien.

Inleiding

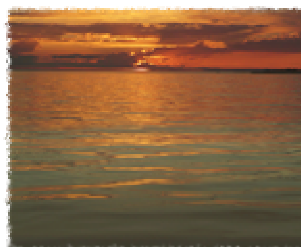
Roos was zeer verrast toen zij hoorde over het voorgenomen huwelijk. In eerste instantie vond ze het maar niets, een hoop burgerlijk gedoe. Pas later besepte ze dat het een bijzonder en intiem feest moest worden, verre van standaard. De hele dag zou er gefeest worden en pas om middernacht zou het huwelijk ingezegend worden.

Na een lange voorbereiding brak de grote dag aan. De fotograaf maakte eerst wat foto's van het paar en hun gasten in een landelijke omgeving. Na de fotoreportage kregen de gasten een lunch. Op een prachtige locatie te midden van heide en uitgestrekte zandvlaktes stond een sprookjesachtige tent. In de tent konden de gasten relaxen en eten.

Na de lunch stonden er limousines klaar om iedereen naar het jacht 'Sint Magdalena' te brengen. Daar aangekomen stond de kapitein van het schip aan het einde van de rode loper op zijn gasten te wachten. De 'Sint Magdalena' voer om 13:30 uur de haven uit. Het feest kon beginnen, de champagneflessen werden uit de koeling gehaald, zodat iedereen kon proosten op de fantastische dag en het grote moment dat nog komen moest.

Het was een warme middag met een strakblauwe lucht. Af en toe was er een frisse bries die wat verkoeling bracht. De Sint Magdalena voer over

rivieren en kanalen, waarna ze in het begin van de avond een rustplek vond in een afgelegen baai.

Na het diner ging een aantal gasten van boord om te wandelen in het nabijgelegen natuurgebied. De overige gasten bleven aan boord om te drinken, te dansen of zich op te frissen voor het grote moment.

De spanningen onder de gasten nam langzaam toe. Over drie uur zou het paar elkaar het jawoord geven. Dat mocht niemand missen! Plots klonk er uit een donkere leegte een gil. Een van de serveersters stond langs de reling, bleek weggetrokken en trillend wijzend naar de achtersteven. Er lag iemand op de houten vlonders! Roos. Haar lange donkere haar dobberend in het water, haar rode appelwangen verbleekt in ijsig wit.

Wat moest eindigen als een mooie herinnering, begon als een zwarte bladzijde. Iedereen had nog maar een vraag: wie heeft Roos vermoord?